

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - တင်အောင်ခိုင်

ကျွမ်းကျင်ဆရာကြီး

(လီနင်းဖန်)

(Chapter 211 - 225)

စာစဉ် - ၁၅

အခန်း ၂၁၁

(တစ်ခုခု ကြီးကြီးမားမားတော့ ဖြစ်ပျက်သွားပြီ)

မိုးပြာမြို့တွင်...

ဂူချင်းချန် ရုတ်တရက် ရှနိုင်ငံတော် တည်ရှိနေရာဘက်သို့ အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်ကာ ကြည့်နေမိသည်။

"ဒါ ကံကောင်းခြင်းလား...သာမန်လူတွေရဲ့ နိုင်ငံတော်မှာ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ...သူတို့ ဒီလောက်ထိ ကြီးမားတဲ့ ကံကောင်းမှုကြီးကို ဘယ်လိုလုပ်ရသွားတာလဲ...ဒီအချက်က အင်မော်တယ်တစ်ကမ္ဘာလုံးကို သက်ရောက်မှု ရှိသွားပြီပဲ"

သူ တုန်ရင်နေမိကာ တစ်ယောက်တည်း ပြောနေလေသည်။

"ဒီလို ကြီးမားတဲ့ ကံကောင်းမှုမျိုးနဲ့ သာမန်လူတွေက ဘာလုပ်ကြမှာလဲ....ဘယ်သူက တော်လှန်ရေးကို ရပ်တန့်တော့မှာလဲ"

သူ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းတစ်လျှောက် ကြည့်လိုက်သောအခါ ရွှေရောင်အလင်းစု တစ်ခုအား တွေ့လိုက်သည်။ ၎င်းအလင်းရောင်သည် မည်းမှောင်နေသော တိမ်စိုင်းများကြားတွင် တည်ရှိသည်။ ကောင်းကင်ဘုံမှ ရွှေရောင်ဂိတ်တံခါးကဲ့သို့ ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေသည်။

ရုတ်တရက် သူ၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားကာ တုန်ရင်စွာ ပြောလာတော့သည်။

"ကောင်း...ကောင်းကင်ဂိတ်တံခါး... ကောင်းကင်ဂိတ်တံခါး တွေ ပွင့်နေ

ပြီလား"

ကောင်းကင်ဂိတ်တံခါး များသည် သာမန် ဂိတ်တံခါးများကဲ့သို့ မဟုတ် ကာ တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသော ဂိတ်တံခါးများ ဖြစ်သည်။

ယခင်က အင်မော်တယ်ဆက်နွယ်မှုတံတားသည် ကောင်းကင်ဂိတ်တံခါး များကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ ယခုမူ ကောင်းကင်ဂိတ်တံခါး များ ပြန်လည် ပွင့်လာပြီဖြစ်သဖြင့် သေမျိုးနှင့်အင်မော်တယ်ကြားရှိ ဆက်နွယ်မှု တံတား မှာ ပြန်လည် ဆက်နွယ်သွားနိုင်သည်။

မဟာယန အဆင့်ရှိ ကျင့်ကြံသူများသည် ကျင့်ကြံခြင်းစနစ်ဆိုင်ရာအားဖြင့် အင်မော်တယ်တစ်ဝက် အဆင့်တွင် ရှိကာ မကြာမီ အင်မော်တယ် ဖြစ်လာနိုင်၏။ အင်မော်တယ် ဆက်နွယ်မှုတံတား ပျက်စီးနေခြင်းကြောင့် မဟာယန အဆင့် ကျင့်ကြံသူအများစုမှာ အထက်အင်မော်တယ်ဘုံသို့ မ ကူးပြောင်း နိုင်ကြချေ။ သေဆုံးခြင်းကိုသာ စောင့်မျှော်နေခဲ့ကြရသည်။

စွမ်းအားကြီးသော အင်အားများ ဤကမ္ဘာတွင် နီးထလာပြီဖြစ်ကြောင်း သူ ခံစားလိုက်ရ၏။ လွန်လေပြီးသော အချိန်တစ်ခုက တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ် ပျက်သွားခဲ့သောကြောင့် ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကောလဟာလ များအရ သေဆုံးသွားခဲ့ပြီးသော ဒဏ္ဍာရီလာ ပုဂ္ဂိုလ်များကြောင့် (သို့)ပုန်းကွယ်နေသော ဆရာကြီးများကြောင့် ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ယခုတွင် ထို ပုဂ္ဂိုလ်များ ပြန်လည် ထွက်ပေါ်လာနေပြီဟု သူ ခံစားလိုက်ရ သည်။

ဤ ပြောင်းလဲမှုသည် အင်မော်တယ် ကမ္ဘာအား ပြောင်းပြန် လှန်ပစ်ပေ လိမ့်မည်။

၎င်းက အင်မော်တယ်အောက်ဘုံ တစ်ခုတည်းသာမက အင်မော်တယ်

အထက်ဘုံ ကိုပါ သက်ရောက်မှု ရှိနိုင်သည်။

ဂူချင်းချန် ဦးတည်ရာ တစ်နေရာအား ကြည့်နေကာ ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ခုအား သဘောပေါက်လိုက်သည်။

အဲဒီနေရာက.....

ဆရာကြီးက ကွမ်းလောင်အင်မော်တယ် နန်းတော် ကျော်ကျော်လေးမှာ နေတာမို့လား....

ဆရာကြီးက တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းလော။

၎င်းသာ ဖြစ်နိုင်ခြေများသည်။ ဆရာကြီးမှလွဲ၍ မည်သူက ဤအချင်း အရာများအား ပြုလုပ်နိုင်မည်နည်း။

သူ ချက်ချင်း ဘေးဘီ လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ကာ ဘုရားကျောင်းဆီသို့ ဦးတည်ပျံသန်းလိုက်ပြီး ဦးညွတ်လိုက်၍ အမွှေးတိုင် အချို့ ထွန်းညှိလျက် ဆင့်ခေါ်လိုက်တော့၏။

ယခုမူ ဆင့်ခေါ်ပုံအဆင့်ဆင့်အား သူ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေပြီ ဖြစ်သည်။

အဘိုးရေ ကြီးကြီးမားမား တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်သွားပြီ...မြန်မြန်လာပြီး ကိုယ်ထင်ပြပါတော့.....

သို့ရာတွင် အင်မော်တယ်ကျောက်တုံးသည် တစ်ခဏမျှသာ လင်း လက်သွားပြီး အရောင်ပြန်မှိန် သွား၏။

ဟင်....

အဘိုးက ဆင့်ခေါ်မှုကို ပယ်ချလိုက်တာလား.....

မဖြစ်နိုင်ဘူး ငါနောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစားကြည့်ရမယ်.....

ထို့နောက် နောက်တစ်ကြိမ် ဦးညွတ် အမွှေးတိုင်ထွန်း၍ သွေးများဖောက် ထုတ်ကာ ထပ်မံဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။

ဂူချင်းချန် တစ်ချက် ညည်းညူလိုက်ကာ သေချာမှု ရှိစေရန် ပါးစပ်နှစ်ငုံ စာအပြည့် သွေးများ ဖောက်ထုတ်လိုက်သည်။

အဘိုးရေ...ကြီးကြီးမားမားတစ်ခုခုတော့ ဖြစ်သွားပြီ...မြန်မြန်လာပါ တော့....

အင်မော်တယ်ကျောက်တုံး ထပ်မံ လင်းလက်လာကာ ထိုအထဲမှ ထွက် ပေါ်လာသော ဂူယွမ်၏ အသံအား ကြားရတော့သည်။ သူ သည် အလျင်လို နေဟန် ရှိကာ ခပ်မြန်မြန် ပြောလိုက်သည်။

"ငါ သိပြီးပြီ...ငါသိပြီးပြီ...အင်မော်တယ် ဆက်နွယ်မှုတံတား ပြန်ဆက်နေ ပြီ မဟုတ်လား....လူသားဧကရာဇ် တစ်ပါး ပေါ်ထွက်လာပြီ...အဲ့တော့ မိုး ပြာမြို့ကို ကိုယ်စားပြုပြီး မင်းသွားနှုတ်ဆက်လိုက်ဦး...ငါတို့ အထက်ဘုံမှာ လဲ ကြီးကြီးမားမား တစ်ခုခုဖြစ်နေတယ်....ငါအခု စကားပြောလို့ မရသေး ဘူး ဒါပဲ"

အင်မော်တယ် ကျောက်တုံး ပြန်လည် မှေးမှိန် သွားတော့၏။

ဂူချင်းချန် ခေတ္တမျှ ငြိမ်သက်သွားပြီးနောက် ရုတ်တရက် သူ့ပါးသူ ပြန် ရိုက်ချလိုက်သည်။

"ငါကအရူးပဲ...ဒါပေါ့...အထက်အင်မော်တယ်ဘုံမှာလည်း ပြောင်းလဲမှု တွေ ဖြစ်နေမှာပဲလေ....ငါက ဘာတွေလောနေတာလဲ...ငါ့ရဲ့ ပါးစပ်လေးငုံ စာ သွေးတွေကို ငါဖြုန်းတီးလိုက်တာပါလား...ဆယ်စုနှစ်လောက် ကျင့်ကြံ ထားရတဲ့ သွေးတွေကိုကွာ"

သွေးများ မည်မျှ ဆုံးရှုံးလိုက်ရခြင်းအား သူ မတွေးချင်တော့ချေ။ ထိုသို့မှ မဟုတ်လျှင် ဖြုန်းတီးသွားခြင်းအတွက် သူ ငိုမိလိမ့်မည်။

အထက်အင်မော်တယ် ကမ္ဘာတွင်...

အင်မော်တယ်ချီစွမ်းအင်များနှင့် စိတ်ဝိဉာဉ် ချီစွမ်းအင်များ ဆူပွက်နေကြကာ ထိုအကြောင်းကြောင့် အားလုံး အလုပ်ရှုပ်နေကြတော့သည်။

အင်မော်တယ်ဘုံရှိ မိုးပြာမြို့တွင်လည်း.....

အားလုံး အလုပ်ရှုပ်နေကြကာ အဖြေမရှိသော ယင်ကောင်များကဲ့သို့ ပျံသန်းပြေးလွှားနေကြသည်။ မည်သည်များ ဖြစ်ပျက်သွားကြောင်း သိရှိနိုင်ရန် သတင်းအချက်အလက်များအား မစောင့်နိုင်ကြတော့ချေ။

လွင်ပြင်ကျယ်ကြီး တစ်ခုတွင် ...

"တစ်ခုခုတော့ ကြီးကြီးမားမား ဖြစ်သွားပြီ....အင်မော်တယ်ဆက်နွယ်မှု တံတားလည်း ပြန်ဆက်သွားပြီ"

"ငါသိတယ်....လူသားဧကရာဇ် တစ်ပါး ပေါ်ထွက်လာတာကြောင့် ဒီလိုတွေ ဖြစ်ကုန်တာ...လူသားဧကရာဇ် နောက်ဆုံး ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ခေတ်တောင် အတော်လေးကို ကြာနေခဲ့ပြီပဲ"

"ကြားရသလောက်ကတော့ အဲဒီလူသားဧကရာဇ်က လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်က သူနဲ့ လက်ထပ်မယ့် သတို့သမီးက မင်္ဂလာပွဲ ကို ဖျက်သွားတာ ခံလိုက်ရတယ်....အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ဘဝကို သူ ပြောင်းလဲတော့မယ်ဆိုပြီး ကျိန်ဆိုခဲ့တယ်..ပြီးတော့ အခုလို လူသား ဧကရာဇ် ဖြစ်လာတော့တာပဲ...."

"အဲလိုဆိုရင်တော့ အမှန် မဖြစ်နိုင်ဘူး...သေချာတဲ့ သတင်းတွေအရဆိုရင်တော့ အဲဒီလူသားဧကရာဇ်နဲ့ တူတူကြီးလာတဲ့ စေ့စပ်ထားတဲ့ ကောင်မလေးရှိတယ်တဲ့ ကောင်မလေးက မတော်တဆသေသွားတာလေ... အဲဒါကြောင့် သူက သူနဲ့လက်ထပ်မယ့် သူ့ချစ်သူကောင်မလေးကို အသက်ပြန်သွင်းဖို့ နည်းလမ်းရှာမယ်ဆိုပြီး ကျိန်ဆိုခဲ့တာ... သူ့ရဲ့ ချစ်သူနဲ့ ကွေကွင်း

ရတဲ့ ဝေဒနာ ကို ကောင်းကင်က နတ်ဘုရားတွေ သနားသွားတာပဲ ဖြစ်မယ်"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး... အဲဒီ့ ကောလဟာလတွေ အားလုံးက အလိမ်အညာတွေ ချည်းပဲ..... တကယ်တော့ သူက ချောက်ထဲ ပြုတ်ကျပြီး သူတော်စင်တစ်ပါး နဲ့ တွေ့ခဲ့တာ ဖြစ်မယ်"

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ယောက် ထိတ်လန့်နေသော မျက်နှာဖြင့် ရေးကြီးသုတ်ပျာ ပြေးလာ၏။

"ကြီးကြီးမားမား တစ်ခုတော့ ဖြစ်သွားပြီ....ကြီးကြီးမားမား တစ်ခုတော့ ဖြစ်သွားပြီဗျို့"

"ငါတို့ သိပြီးပြီကွ လူသားဧကရာဇ် ပေါ်လာတဲ့အကြောင်းနဲ့ အင်မော် တယ်ဆယ်နွယ်မှုတံတား ပြန်ဆက်သွားတဲ့ အကြောင်းမို့လား"

"အာ အဲဒါတွေ မဟုတ်ဘူး... ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ယဉ်ပါးအောင် လေ့ကျင့် ထားတဲ့ မီးငှက်ပုတီး မိစ္ဆာနတ်ဆိုး မရှိတော့ဘူး.."

အားလုံး ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားကြကာ ထိတ်လန့်သွားကြသည်။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ...ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တော့ အကြီးအကျယ် စိတ်ဆိုး နေတော့မှာပဲ"

"အဲဒါတွေ ခဏထားဦး...မီးငှက်ပုတီးကို မြန်မြန်လိုက်ရှာကြပါဦး...ဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ပြန်လာတော့မှာဟ"

အားလုံးမှာ မီးငှက်ပုတီး မိစ္ဆာ နတ်ဆိုးအား ရှာဖွေရန် လူစုခွဲလိုက်ကြကာ အလုပ်ရှုပ်သွားကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် အဖြူရောင် ဝတ်ရုံနှင့် အကြီးအကဲတစ်ဦး တိမ်စီး၍ ပျံသန်း လာသည်။

သူ၏ မျက်နှာများ နီမြန်းနေကာ မျက်စိများ စွေဆောင်းနေပြီး အရက်မူး နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြသည်။

သူ၏ ခြံဝင်းထဲတွင် ရှိနေသော ရှားပါးသော သဘာဝ မျိုးစိတ်များ အကြောင်း တွေးနေမိသဖြင့် သူ ကျေနပ်နေသည်။

"အချိန်တွေ ကုန်ဆုံးလာလိုက်တာ ဘယ်သူမှ မလုပ်နိုင်တဲ့ အလုပ်မျိုးကို ငါ လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ငါ့ကိုယ်ငါ မယုံနိုင်ဘူး... သေချာစဉ်းစားကြည့်မယ် ဆိုရင် ငါက တော်တော်ကို နှိမ့်နှိမ့်ချချနေခဲ့တာပဲ... အဲလို နေထိုင်ခြင်းကပဲ ငါ့ကို မယုံနိုင်လောက်အောင် ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်စေတာပါလား"

သူသည် သူ၏ မိုးပြာဂိုဏ်း ရှိရာသို့ ရောက်ရှိတော့မည် ဖြစ်သည်။ သူ အရှိန်မြင့်လိုက်ကာ ရေရွတ်လိုက်၏။

"ငါ့ရဲ့ ကလေးလေးတို့ရေ... ငါလာနေပြီ"

သူ၏ တပည့်များမှာ အလုပ်ရှုပ်နေကြပြီး သူ့အား မြင်နေရသော်လည်း ရိုးရိုး သာ နှုတ်ဆက်နိုင်ကြပြီး အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

အကြီးအကဲကြီး အလွန်ကျေနပ်သွားသောကြောင့် ချီးမွန်းစကား ဆို လာ၏။

"အလုပ်ကြိုးစားတဲ့ တပည့်လေးတွေပါလား.... ကမ္ဘာကြီး ပြောင်းလဲသွား တာကို သူတို့ တော်တော်လေး အံ့ဩသွားတဲ့ပုံ ပါလား... တကယ်ကို ချွေး တလုံးလုံး ဖြစ်နေကြပါလား"

သူသည် အနောက်ဘက် ဥယျာဉ်ခြံဝင်း ရှိရာသို့ လျှောက်နေကာ သူ၏ ပျော်ရွှင်နေမှုအား မထိန်းချုပ်ထားတော့လျက် ပြုံး၍ ပြောလိုက်သည်။

"ငါပြန်လာပြီ ကလေးတို့ရေ... ထွက်လာကြပါဦး မင်းတို့ကို ငါတွေ့ချင်နေ ပြီ"

ဟမ်....

ဘာလို့ ဒီလောက်တိတ်ဆိတ်နေတာလဲ....

အကြီးအကဲကြီး မျက်ခုံးများ ပင့်တင်လိုက်ကာ ဥယျာဉ်အတွင်းဘက်သို့ လျှောက်လှမ်းသွားသည်။ ရုတ်တရက် သူ မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသည့်အတိုင်း ခံစားလိုက်ရသည်။

ဥယျာဉ် မှာ ယခင်အတိုင်း တည်ရှိနေသော်လည်း မိစ္ဆာများ အားလုံးမှာ သတိလစ်နေကြသည်။

သူ အနီးအနားတစ်ဝိုက်အား စိုးရိမ်တကြီး လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏ လည်ချောင်း ခြောက်ကပ်နေ၏။

"ဘာတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲ.... ငါ့ရဲ့တန်ဖိုးကြီးလွန်းတဲ့ ကလေးလေးရော"

ပတ်ဝန်းကျင်ကို သူ၏စွမ်းအားများ အသုံးပြု၍ နေရာအနှံ့ ရှာဖွေလိုက် ရာတွင် သူ၏ ဖီးနစ်ငှက်မျိုးဆက် မီးငှက်ပုတီးမိစ္ဆာမှာ မရှိတော့ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

ရုတ်တရက် သူ၏ မျက်လုံးများ နီမြန်းသွားကာ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ၏ နှလုံးသားအား ထိုးနှက်နေသည့်နှယ် ခံစားမိသွား၏။

သူ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ကာ လက်ဝှေ့ယမ်း လိုက်သောကြောင့် သတိလစ်နေသော မိစ္ဆာများ ပြန်လည် နိုးထလာကြကာ ရှုပ်ထွေးနေဟန် ရှိ သည်။

အကြီးအကဲ ကြီး အံ့ကြိတ်လျက် မေးလိုက်တော့၏။

"ဘာတွေဖြစ်သွားတာလဲ...ငါ့ကိုပြောကြစမ်း"

ကျန်ရှိနေသော မီးငှက်ပုတီးမျိုးနွယ်မိစ္ဆာများသည် အဖြူရောင်ဝတ်ရုံဝတ် အကြီးအကဲကြီးအား တွေ့ရှိသွားသောအခါ သူတို့နှင့် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ

မိသားစု ကိုယ်စီဖြင့် ပြန်လည် စုစည်းလိုက်ကြသည်။ သူတို့ အားလုံးနီးပါး မှာ ပူဆွေး ငိုကြွေး နေကြတော့သည်။

"ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်...ဒီလိုတွေ ဖြစ်အောင် ဂူယွမ်လုပ်သွားတာပါ...ကျုပ် တို့အတွက် လက်စားပြန်ချေပေးပါ"

"ဂူယွမ် ဟုတ်လား"

အကြီးအကဲကြီး ဆွံ့အသွားလျက် ဒေါသူပုန် ထသွားပြီး အော်ပြောလိုက် သည်။

"ဂူယွမ်ကို ငါ့ဆီချက်ချင်းလာတွေ့ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်စမ်း"

မကြာမီ ဂူယွမ် အပြေးအလွှားရောက်ရှိလာပြီး အကျိုးအမြတ်တစ်ခု ရရှိ ထားသော ဟန်ပန်ဖြစ်နေကာ စိတ်အားထက်သန်နေဟန် ရှိသည်။

အခြားသော အဆင့်နိမ့်သည့် မီးငှက်ပုတီး မိစ္ဆာများ သည်လည်း လှမ်း အော်ကြသည်။

"သူပဲ...သူလုပ်သွားတာ...သူပဲ"

ဂူယွမ်မှာ လုံးဝတည်ငြိမ်နေဟန်ရှိကာ ပြုံးရယ်နေသောမျက်နှာဖြင့် အလေးပြု၍ ဦးညွှတ်လိုက်တော့၏။

"ကျွန်တော်မျိုး ဂူယွမ်မှ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကို နှုတ်ဆက်ပါတယ်"
